

بررسی تحمل به خشکی در توده‌های محلی کنجد (*Sesamum indicum* L.) بر اساس شاخص‌های تحمل به تنش خشکی در سطوح مختلف آبیاری و میکوریزا^۱

اسماعیل قلی‌نژاد^۲ و رضا درویش‌زاده^۳

۱- دانشیار، گروه علمی علوم کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسؤول: gholinezhad1358@yahoo.com)

۲- استاد، گروه اصلاح و بیوتکنولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی ارومیه

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۱/۱۴

تاریخ پذیرش: ۹۶/۳/۱۳

چکیده

کنجد از جمله گیاهانی می‌باشد که به دلیل محتوای بالا (۵۲ - ۴۷ درصد) و کیفیت مناسب (میزان کم کلسترون و وجود برخی آنتی‌اکسیدان‌ها) روغن دانه‌های آن، نقش مهمی در سلامت انسان دارد. آزمایشی با هدف بررسی عکس‌العمل هشت توده محلی کنجد به تنش خشکی بر اساس عملکرد دانه و شاخص‌های تحمل به خشکی به صورت فاکتوریل-اسپلیت پلات با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی هنرستان کشاورزی ارومیه اجرا گردید. فاکتور اصلی شامل سطوح مختلف آبیاری (آبیاری نرمал: آبیاری بعد از ۷۰ میلی‌متر تبخیر و تعرق گیاه یا ETC، تنش ملایم: آبیاری بعد از ۹۰ میلی‌متر ETC و تنش شدید: آبیاری بعد از ۱۱۰ میلی‌متر ETC)، فاکتور فرعی شامل عدم تلقیح و تلقیح با دو گونه قارچ میکوریزای *Glomus intraradices* و *Glomus mosseae* و فاکتور فرعی فرعی شامل هشت توده محلی کنجد (جیرفت ۱۳، محلی طارم زنجان، محلی مغان، ناز چند شاخ، TS-3، TC-25، داراب ۱۴ و دشتستان ۵) بود. ۱۰ شاخص تحمل به خشکی شامل میانگین بهره‌وری (MP)، شاخص تحمل تنش (STI)، میانگین هندسی بهره‌وری (GMP)، میانگین هارمونیک (HARM)، شاخص عملکرد (YI)، شاخص مقاومت به خشکی (DI)، شاخص میزان محصول در محیط‌های غیرتنش و تنش (SNPI)، شاخص تحمل به تنش اصلاح شده در شرایط آبیاری مطلوب (M_sSTI) و شاخص تحمل به تنش اصلاح شده در شرایط تنش ملایم و شدید خشکی (M_sSTI) بر اساس عملکرد دانه در شرایط آبیاری مطلوب (Y_p)، عملکرد دانه در شرایط تنش ملایم خشکی (Y_{s-mild}) و عملکرد دانه در شرایط تنش شدید خشکی (Y_{s-severe}) محاسبه شدند. در تجزیه خوشه‌ای، توده‌های محلی کنجد بر اساس شاخص‌های تحمل تنش و عملکرد در شرایط مختلف آبیاری در سه گروه قرار گرفتند. بر اساس نتایج بای‌پلات، توده‌های محلی طارم و محلی مغان به عنوان توده‌های متتحمل، توده ۲۵ به عنوان نیمه متتحمل و بقیه توده‌ها نسبتاً حساس شناخته شدند.

واژه‌های کلیدی: بای‌پلات، تجزیه خوشه‌ای، تنش خشکی، توده محلی، کنجد

گلوموس موسه سبب بهبود مقاومت به تنش خشکی و جیران بخشی از کاهش عملکرد می‌شود. تحقیقات متعددی برای ارزیابی عملکرد گیاهان زراعی در شرایط تنش رطوبتی انجام شده و شاخص‌های مختلفی برای انتخاب ژنوتیپ‌های برتر و متتحمل به تنش برای کشت در شرایط دارای تنش آبی پیشنهاد شده است (۱۰، ۲۳، ۲۴، ۳۰). روسیل و هامبلین (۳۱) شاخص میانگین بهره‌وری (MP) را پیشنهاد نمودند. انتخاب بر مبنای شاخص MP به گزینش ژنوتیپ‌هایی با پتانسیل عملکرد بالا ولی با تحمل تنش کم منجر می‌شود. از طرفی انتخاب بر اساس MP متوسط عملکرد را در هر دو محیط تنش و بدون تنش افزایش می‌دهد (۱۰). شاخص میانگین هارمونیک (HARM)^۴ توسط برخی از محققان مورد استفاده قرار گرفته است (۱۶). فرناندز (۱۰) شاخص‌های تحمل به تنش (STI)^۳ و میانگین هندسی بهره‌وری (GMP)^۴ را برای انتخاب ژنوتیپ‌های متتحمل به خشکی معرفی کردند. شاخص STI قادر به شناسایی ژنوتیپ‌هایی با عملکرد بالقوه بالا در هر دو شرایط تنش و بدون تنش بوده و مقادیر بالای آن بیانگر ثبات عملکرد بیشتر ژنوتیپ در شرایط تنش خشکی است. فرناندز (۱۰) طی آزمایشی نشان داد که شاخص STI برای انتخاب ژنوتیپ‌ها در شرایط تنش و بدون تنش بهتر از سایر شاخص‌ها می‌باشد. اشتایدر و همکاران (۳۳) با به کارگیری شاخص GMP برای ارزیابی ژنوتیپ‌های لوپیایی معمولی، شاخص GMP را شاخصی مناسب برای شناسایی ژنوتیپ‌های متتحمل به تنش معرفی کردند. در برخی از تحقیقات، از YI^۵

مقدمه

کنجد (L. *Sesamum indicum*) گیاهی یکساله و خودگشن بوده و به دلیل دارا بودن مقدار زیاد روغن (۵۰ درصد) و مقدار متوسط پروتئین (۲۵ درصد) به عنوان یک منبع تغذیه‌ای مناسب محسوب می‌شود (۲۰). سطح زیر کشت کنجد در جهان حدود ۹۳۹ میلیون هکتار و تولید آن حدود ۴/۷۵ میلیون تن با متوسط عملکرد ۵۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. در ایران سطح زیر کشت کنجد حدود ۴۰۰۰ هکتار در هکتار می‌باشد (۵). خشکی یکی از مهم‌ترین فاکتورهای محدود کننده تولید محصول است و یکی از مشکلات مهم و اصلی در بسیاری از مناطق دنیا است (۲۸). تنش خشکی یکی از فاکتورهای مهم استرس‌های غیرزیستی است که رشد و عملکرد گیاه را تحت تاثیر قرار می‌دهد (۱۸). سعیدی و همکاران (۳۲) گزارش کردند با افزایش تنش خشکی، عملکرد دانه کنجد کاهش می‌یابد. ایشان بیشترین عملکرد بیولوژیک را از دور آبیاری ۵ روز و از ژنوتیپ J113 گزارش کردند. در آزمایش آنها بیشترین تعداد دانه در کپسول و بیشترین تعداد کپسول در گیاه در ژنوتیپ داراب ۱۴ و سیرجان مشاهده شد. بسیاری از گزارشات نشان داده است که تنش خشکی تاثیرات نامطلوبی بر رشد و نمو گیاهان می‌گذارد (۱، ۳، ۱۴). حیدری و همکاران (۱۵) نشان دادند که بیشترین عملکرد دانه در شرایط آبیاری مطلوب حاصل می‌شود. حقیقت نیا و همکاران (۱۳) اعلام کردند که کلنی سازی میکوریزایی به ویژه توسط گونه

1-Mean Productivity

3-Stress Tolerance Index

2-Harmonic Mean

4-Geometric Mean Productivity

5-Yield Index

متحمل‌ترین ژنوتیپ می‌باشد. عسکری و همکاران (۲) اعلام کردند که تجزیه خوشای، ۱۲ ژنوتیپ کنجد را به ترتیب در دو و سه دسته در شرایط نرمال و تنش تقسیم‌بندی نمود در این پژوهش ژنوتیپ داراب ۱۴ به عنوان ژنوتیپ برتر در شرایط تنش معروف شد. این پژوهش، با هدف بررسی برخی از شاخص‌های تحمل به خشکی و همچنین شناسایی ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی در توده‌های محلی کنجد در ارومیه انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

با هدف بررسی عکس العمل هشت توده محلی کنجد به تنش خشکی بر اساس عملکرد دانه و شاخص‌های تحمل به خشکی آزمایشی به صورت فاکتوریل - اسپلیت پلات با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی هنرستان کشاورزی ارومیه واقع در ۱۲ کیلومتری ارومیه - مهاباد اجرا گردید. فاکتور اصلی شامل سطوح مختلف آبیاری (آبیاری نرمال: آبیاری بعد از ۷۰ میلی‌متر تبخیر و تعرق گیاه یا ET_c^5 تنش ملایم: آبیاری بعد از ۹۰ میلی‌متر ET_c و تنش شدید: آبیاری بعد از ۱۱۰ میلی‌متر (ET_c)، فاکتور فرعی شامل عدم تلقیح و تلقیح با دو گونه قارچ میکوریزای Glomus mosseae. شاخص تحمل به خشکی شامل میانگین بهره‌وری (MP)، شاخص تحمل تنش (STI)، میانگین هارمونیک (HARM)، شاخص عملکرد (GMP)، میانگین هارمونیک (DI)، شاخص میزان (YI)، شاخص مقاومت به خشکی (SNPI)، شاخص تحمل به محصول محیط غیر تنش و تنش (MP_{STI}) و تنش اصلاح شده در شرایط آبیاری مطلوب (MP_{STI}) و شاخص تحمل به تنش اصلاح شده در شرایط تنش ملایم و شدید خشکی (MS_{STI}) بر اساس عملکرد دانه در شرایط آبیاری مطلوب (Y_P)، عملکرد دانه در شرایط تنش ملایم خشکی ($Y_s\text{-mild}$) و عملکرد دانه در شرایط تنش شدید خشکی ($Y_s\text{-severe}$) محاسبه شد. ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه آزمایش با نمونه‌برداری از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری خاک تعیین گردید (جدول ۱). متوسط بارش ماهانه، رطوبت و دما در طول دوره رشد در جدول ۲ آمده است. بذر توده‌ها در ۵ و ۶ خرداد ماه سال ۱۳۹۳ با فاصله ردیف ۵۰ و فاصله بوته ۱۵ سانتی‌متر کشت شدند. هر کرت دارای ۶ خط کاشت به طول ۶ متر بود. کاشت به صورت جوی و پیشته و آبیاری به روشن شستی انجام گرفت. در موقع کاشت در هر کپه ۳ عدد بذر قرار داده شد که بعداً در مرحله دو تا چهار برگی بوته‌های اضافی تک شدند. در مدت رشد گیاه‌چه‌ها تا مرحله دو تا چهار برگی و استقرار کامل گیاه همه تیمارهای به طور یکسان آبیاری شدند و بعد از این مرحله سطوح مختلف تنش خشکی اعمال شد. مقدار آب سهیل الوصول در هریک از تیمارهای آزمایشی از طریق فرمول زیر محاسبه شد.

$$RAW = \frac{FC-PWP}{100} \times \rho \times D \times MAD$$

برای رتبه‌بندی ژنوتیپ‌ها بر اساس عملکرد در شرایط تنش استفاده شده است (۳۵). فرشادفر و همکاران (۹) گزارش کردند که شاخص تحمل به تنش خشکی اصلاح شده در شرایط آبیاری مطلوب (M_{PSTI})، شاخص تحمل به تنش خشکی اصلاح شده در شرایط تنش ملایم و شدید خشکی (M_{SSTI})^۳ شاخص میزان محصول محیط غیر تنش و تنش ($SNPI$)^۴ و شاخص خشکی (DI)^۵ می‌توانند به عنوان شاخص‌های مناسب برای انتخاب ارقام متحمل به خشکی در گندم استفاده شوند. گلستانی و پاک نیت (۱۲) با بررسی شاخص‌های تحمل به خشکی در لایهای کنجد بیان کردند که توده محلی دزفول و رقم دزفول بر اساس شاخص‌های MP، GMP و HARM و STI ژنوتیپ‌های متتحمل به خشکی هستند. بیویریما و همکاران (۴) اظهار داشتند ژنوتیپ ۱۵-۳۲ در هر دو سال بر اساس شاخص‌های MP، YI و STI به عنوان ژنوتیپ متحمل به خشکی می‌باشد. امانی و همکاران (۱) در ارزیابی شاخص‌های MP، STI و HARM و SSI، TOL و STI، ژنوتیپ داراب ۱۴ را به عنوان ژنوتیپ برتر معرفی کردند. مولاپی و همکاران (۲۵) نیز رقم اولتان را به دلیل داشتن بیشترین مقدار شاخص STI و STI به عنوان ژنوتیپ داراب (۲۵) نیز رقم کمترین مقدار شاخص‌های SSI و TOL به عنوان رقم مقاوم به خشکی معرفی کردند. خانی و همکاران (۲۰) نیز در بررسی انتخاب برای مقاومت به خشکی در ژنوتیپ‌های کنجد، شاخص‌های MP، GMP و HARM و STI را به عنوان مناسب‌ترین شاخص‌ها برای غربال ژنوتیپ‌های شاخص JL-13 و JL-14 و TS-3 را برای کشت در منطقه جیرفت و کهنوچ توصیه کردند. شیرانی‌راد و عباسیان (۳۴) اعلام کردند که شاخص‌های MP، GMP و YI و جهت شناسایی ژنوتیپ‌های با عملکرد بالا در شرایط نامطلوب کمبود آب بسیار موثر هستند. پوراسماعیلی و همکاران (۲۹) اعلام داشتند که شاخص‌های MP، GMP و STI در هر دو شرایط بدون تنش و تنش خشکی با عملکرد دانه همیستگی مثبت و معنی‌داری دارند و بر اساس این شاخص‌ها واریته داراب ۱۴ و توده محلی سیستان به عنوان واریته‌های برتر معرفی شدند. حسن‌زاده و همکاران (۱۴) در تحقیقی بیان داشتند که بر اساس شاخص‌های MP، GMP، STI و TOL و ژنوتیپ‌های کرج ۱، ناز تک شاخه، ورامین ۲۲۷ و ۲۲۲ به عنوان مناسب‌ترین ژنوتیپ‌ها می‌باشند. خماری و همکاران (۱۹) اعلام نمودند که ژنوتیپ‌های سیستان و TN238 از نظر شاخص‌های MP، GMP، HARM و STI بیشترین مقدار را داشته و به عنوان ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی معرفی شدند. فرجی (۶) اظهار داشت که کاهش رطوبت خاک و ایجاد شرایط تنش خشکی توانست سبب کاهش معنی‌دار عملکرد دانه در ژنوتیپ‌های مورد مطالعه شود در این پژوهش بیشترین عملکرد دانه، تحت شرایط شاهد مربوط به ژنوتیپ DPX × DPX با میانگین ۲۶۱۵ و تحت شرایط تنش مربوط به Fora با میانگین ۲۲۹۴ ژنوتیپ Spideh × DPX با میانگین ۲۲۹۴ کیلوگرم در هکتار مشاهده شد. همچنین شاخص‌های SSI و TOL نیز نشان دادند که از نظر تحمل به خشکی، DPX × Fora

در این فرمول‌ها ETo^5 : تبخیر و تعرق پتانسیل گیاه، ETp^6 : تبخیر و تعرق تشک تبخیر، ETc : تبخیر و تعرق گیاهی کنجد، Kp^8 : ضریب تشک تبخیر گیاه، C^7 : می‌باشدند. برای اندازه‌گیری عملکرد دانه از خطوط وسط به مساحت ۲ مترمربع استفاده گردید. شاخص‌های تحمل به خشکی مطابق با فرمول‌های ارائه شده در جدول ۳ محاسبه شدند. تجزیه و تحلیل واریانس با استفاده از روش GLM در نرم‌افزار SAS Institute Inc., Cary, NC, USA) SAS نجات گرفت. گروه‌بندی ژنتیپ‌ها با استفاده از عملکرد دانه در هر کرت در هر یک از زیم‌های آبیاری و شاخص‌های تحمل به تنش خشکی با استفاده از روش Ward در نرم‌افزار Statgraphics XVI انجام شد. برای رسم بای‌پلات تجزیه مولفه‌های اصلی روی همبستگی صفات انجام گرفت و بر اساس دو مولفه اول تجزیه به مولفه‌های اصلی، بای‌پلات رسم شد. تجزیه خوشه‌ای و رسم نمودار دندروگرام توسط نرم‌افزار 16 MINITAB انجام گرفت. اصولاً در رسم دندروگرام برش را از جایی انجام می‌دهند که تعداد گروه زیاد و کم نباشد. در این روش با توجه به این اصل در جایی که فاصله اتصال تغییر ناگهانی نمود خط برش تعیین گردید.

در این فرمول RAW^1 : آب سهل الوصول (میلی متر)، FC^2 : ظرفیت زراعی، PWP^3 : نقطه پژمردگی دایم، ρ : وزن مخصوص ظاهری خاک، D : عمق توسعه ریشه بر حسب میلی متر، MAD^4 : یا ضریب آب سهل الوصول یا حداکثر تخلیه مجاز رطوبتی (درصدی از رطوبت قابل استفاده که می تواند توسط گیاه مصرف شود بدون اینکه محصول کاهش می باشد). ضریب آب سهل الوصول با F یا θ نیز نشان داده می شود. $MAD = \text{ضریب آب سهل الوصول همان آب قابل استفاده است که بین ظرفیت زراعی و نقطه پژمردگی دایم قرار گرفته است. این ضریب در آبیاری مطلوب } ۰/۶۵ \text{ در تنش ملایم } ۰/۸ \text{ و در تنش شدید } ۰/۹۵ \text{ در نظر گرفته شد. با توجه به نوع خاک که لومی رسی بود، ظرفیت زراعی خاک } ۰/۳۵ \text{ در نظر گرفته شد. عمق توسعه ریشه در کنجد } ۶۰۰ \text{ میلی متر در نظر گرفته شد. در شرایط آبیاری مطلوب، تنش ملایم و تنش شدید خشکی آب سهل الوصول یا } RAW \text{ به ترتیب برابر } ۷۰, ۹۰ \text{ و } ۱۱۰ \text{ میلی متر بدهست آمد که معادل تبخیر و تبعه ETC \text{ یا گیاه با } ۲/۷ \text{ نظر گرفته شد.}$

$$ET_0 \equiv ET_p \times K_p$$

$$ET_C = ET_0 \times K_C$$

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه آزمایشی در ارومیه

Table 1. Physical and chemical properties of the soil in the experimental field in Urmia

عمق خاک (cm)	هدايت الكريكي EC (dS/m)	بي اج pH	درصد مواد خشبيه شونده	درصد اشیاع (%)	آهک (%)	رس (%)	سبيل (%)	شن (%)	کربن آلی (%)	نيتروجين (%)	فسفر (ppm)	پتاسيم (ppm)
٣٠ - ٠	٠/٧٧	٧/٥٩	٢٢/٨	٣٠	-	٣٨	٣٦	٢٦	١/١١	٠/١١	٥/٢١	٢٢١

جدول ۲- داده‌های ماهانه هواشناسی، در طی فصل رشد کنجد در ارومیه

Table 2. Monthly climate data during sesame growing season in Urmia

شهریور	مرداد	تیر	خرداد	اردیبهشت	پارامترهای هواشناسی
۳۱/۴	۳۳/۲	۳۳/۷	۲۷/۸	۲۴/۱	حداکثر دما (درجه سانتی گراد)
۱۲/۶	۱۵/۷	۱۵/۸	۱۱/۰	۹/۲	حداقل دما (درجه سانتی گراد)
۲۲/۰	۲۴/۴	۲۴/۵	۱۹/۴	۱۶/۶	میانگین دما (درجه سانتی گراد)
۰/۱	۰/۰	۰/۰	۲۴/۱	۳۵/۱	مجموع بارندگی (میلی متر)
۲۳۶/۷	۲۸۱/۸	۳۳۸/۰	۲۵۵/۹	۱۹۰/۳	کل تبخیر (میلی متر)
۴۳	۴۲	۴۴	۵۱	۵۳	میانگین رطوبت نسبی (%)

1- Readily available water

1- Readily available water
5- Reference crop evapotranspiration

2- Field capacity

6- Pan evapotranspiration

3- Permanent wilting point

7- Crop coefficient (factor)

4- Maximum allowable deficit

4- Maximum allowable de
8-Pan coefficient (factor)

جدول ۳- مشخصات شاخص‌های تحمل به خشکی استفاده شده در تحقیق حاضر

منبع	معادله	شاخص
(۳۱)	$MP = \frac{Y_S + Y_P}{2}$	Mean Productivity (MP)
(۲۱)	$GMP = \sqrt{Y_S \times Y_P}$	Geometric Mean Productivity (GMP)
(۱۰)	$STI = \frac{Y_P \times Y_S}{(\bar{Y}_P)^2}$	Stress Tolerance Index (STI)
(۱۷)	$HARM = \frac{2(Y_P \times Y_S)}{Y_P + Y_S}$	Harmonic Mean (HARM)
(۱۱)	$YI = \frac{Y_S}{\bar{Y}_P}$	Yield Index (YI)
(۲۲)	$DI = \frac{[Y_S \times (\frac{Y_S}{\bar{Y}_P})]}{\bar{Y}_S}$	Drought Resistance Index (DI)
(۲۶)	$SNPI = [\frac{Y_P + Y_S}{Y_P - Y_S}]^{\frac{1}{3}} \times [Y_P \times Y_S \times Y_S]^{\frac{1}{3}}$	Stress Non-Stress Production Index
(۷)	$M_{PSTI} = \frac{(Y_P)^2}{(\bar{Y}_P)^2} \times STI$	Modified Stress Tolerance Index in Optimum Irrigation (MPSTI)
(۷)	$M_{SSTI} = \frac{(Y_S)^2}{(\bar{Y}_S)^2} \times STI$	Modified Stress Tolerance Index in Moderate and Severe Stress (MSSTI)

و \bar{Y}_P و \bar{Y}_S و Y_P و Y_S : به ترتیب عملکرد دانه در شرایط نرمال، عملکرد دانه در شرایط ژنتیکی تحت شرایط تنش و نرمال می‌باشد.

داشتند. گلستانی و پاک نیت (۱۲) با بررسی شاخص‌های تحمل به خشکی در لاین‌های کنجد بیان کردند که توده محلی دزفول و رقم دزفول بر اساس شاخص‌های MP، GMP، HARM، STI و SNPI ژنتیکی‌های متتحمل به خشکی انتخاب شدند. بویریما و همکاران (۴) اظهار داشتند ژنتیکی ۱۵-۳۲ در هر دو سال بر اساس شاخص‌های MP، GMP و STI به عنوان ژنتیکی متتحمل به خشکی می‌باشد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان داد تاثیر اثرات ساده آبیاری، میکوریزا، ژنتیک، اثرات برهمکنش آبیاری × ژنتیک بر عملکرد دانه در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار است (جدول ۴). بیشترین مقدار شاخص‌های تحمل تنش مورد مطالعه در توده‌های محلی مغان و طارم زنجان و کمرتین در توده ۳ TS-3 در هر دو شرایط تنش خشکی ملایم و شدید مشاهده شد (جداول ۵ و ۶). بقیه توده‌ها در حد فاصل این توده‌ها قرار

جدول ۴- تجزیه واریانس برای عملکرد دانه در هشت توده محلی کنجد تحت شرایط نرمال، تنش ملایم و تنش شدید خشکی

منابع تغییرات	متغیر دانه	درجه آزادی	میانگین مربعات
بلوک	عملکرد دانه	۲	۲۷۳۴/۱۴ ^{ns}
آبیاری		۲	۲۶۶۶۸۶/۲۳ ^{**}
میکوریزا		۲	۴۸۱.۹/۵۷ ^{**}
آبیاری × میکوریزا (E _{ab})		۴	۱۵۵۳/۷۷ ^{ns}
خطای اصلی (E _a)		۱۶	۶۷۸۶/۵۶
ژنتیک		۷	۴۷۸۳۹/۳۷ ^{**}
آبیاری × ژنتیک		۱۴	۴۷۷۲/۲۲ ^{**}
میکوریزا × ژنتیک		۱۴	۱۳۰/۵۹ ^{ns}
آبیاری × میکوریزا × ژنتیک (E _{abc})		۲۸	۱۱۹/۷۵ ^{ns}
خطای فرعی (E _b)		۱۲۶	۷۵۴۴۳
ضریب تغییرات (%)		-	۲۰/۶۷

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪ و غیر معنی‌دار ms:

جدول ۵- شاخص‌های تحمل تنش در هشت توده محلی کنجد تحت شرایط آبیاری نرمال و تنش ملایم خشکی
Table 5. Tolerance indices to drought stress in eight local landraces of sesame under optimum irrigation and moderate drought stress conditions

No	Local landraces	Yp	Rank	Ys-mild	Rank	MP	Rank	STI	Rank	GMP	Rank	HARM	Rank
۱	Jiroft 13	۱/۲۳	۷	۱/۰۳	۷	۱/۱۸	۷	-۰/۲۶	۷	۱/۱۷	۷	۱/۱۶	۷
۲	Zanjan Tarom landrace	۲/۶۰	۲	۱/۷۶	۲	۲/۱۸	۲	-۰/۲۲	۲	۲/۱۴	۲	۲/۱۰	۲
۳	Moghān landrace	۲/۱۸	۱	۱/۱۸	۱	۲/۵۳	۱	-۰/۵۹	۱	۲/۴۴	۱	۲/۳۶	۱
۴	Naz of several branches	۱/۴۷	۶	۱/۱۳	۶	۱/۳۰	۶	-۰/۴۴	۶	۱/۲۹	۶	۱/۲۸	۶
۵	TC-25	۲/۱۸	۳	۱/۴۱	۳	۱/۷۹	۳	-۰/۸۲	۳	۱/۷۵	۳	۱/۷۱	۳
۶	TS-3	۱/۲۲	۸	-۰/۹۶	۸	۱/۰۹	۸	-۰/۳۱	۸	۱/۰۸	۸	۱/۰۷	۸
۷	Darab 14	۱/۸۲	۴	۱/۲۸	۴	۱/۰۵	۴	-۰/۶۲	۴	۱/۰۳	۴	۱/۰۰	۴
۸	Dashtestan 5	۱/۶۸	۵	۱/۲۴	۵	۱/۴۶	۵	-۰/۵۶	۵	۱/۴۴	۵	۱/۴۳	۵

ادامه جدول ۵

Table 5. Continued

No	Local landraces	SNPI	Rank	YI	Rank	DI	Rank	M _p STI	Rank	M _s STI	Rank
۱	Jiroft 13	۲/۲۱	۷	-۰/۵۳	۷	-۰/۶۰	۷	-۰/۱۷	۷	-۰/۲۲	۷
۲	Zanjan Tarom landrace	۳/۴۱	۲	-۰/۹۱	۲	-۰/۸۹	۱	۲/۲۱	۲	۲/۱۴	۲
۳	Moghān landrace	۳/۴۷	۱	-۰/۹۷	۱	-۰/۸۳	۲	۴/۳۱	۱	۳/۱۹	۱
۴	Naz of several branches	۲/۴۰	۶	-۰/۸۸	۶	-۰/۶۵	۶	-۰/۲۶	۶	-۰/۳۲	۶
۵	TC-25	۲/۵۹	۳	-۰/۱۳	۳	-۰/۶۸	۴/۵	۱/۰۴	۳	-۰/۹۳	۳
۶	TS-3	۲/۱۸	۸	-۰/۵۰	۸	-۰/۵۶	۸	-۰/۱۲	۸	-۰/۱۶	۸
۷	Darab 14	۲/۵۶	۴	-۰/۶۶	۴	-۰/۶۸	۴/۵	-۰/۵۵	۴	-۰/۵۸	۴
۸	Dashtestan 5	۲/۵۵	۵	-۰/۶۴	۵	-۰/۶۹	۳	-۰/۴۲	۵	-۰/۴۹	۵

ادامه جدول ۵

جدول ۶- شاخص‌های تحمل تنش در هشت توده محلی کنجد تحت شرایط آبیاری نرمال و تنش شدید خشکی

Table 6. Tolerance indices to drought stress in eight local landraces of sesame under optimum irrigation and severe drought stress conditions

No	Local landraces	Yp	Rank	Ys-severe	Rank	MP	Rank	STI	Rank	GMP	Rank	HARM	Rank
۱	Jiroft 13	۱/۲۳	۷	-۰/۴۴	۷	-۰/۸۸	۷	-۰/۱۶	۷	-۰/۷۶	۷	-۰/۶۶	۷
۲	Zanjan Tarom landrace	۲/۶۰	۲	-۰/۹۸	۲	۱/۷۹	۲	-۰/۶۸	۲	۱/۶۰	۲	۱/۴۲	۲
۳	Moghān landrace	۲/۱۸	۱	۱/۱۳	۱	۲/۱۶	۱	-۰/۹۶	۱	۱/۹۰	۱	۱/۶۷	۱
۴	Naz of several branches	۱/۴۷	۶	-۰/۵۶	۶	۱/۰۱	۶	-۰/۲۲	۶	-۰/۹۱	۶	-۰/۸۱	۶
۵	TC-25	۲/۱۸	۳	-۰/۸۴	۳	۱/۵۱	۳	-۰/۴۹	۳	۱/۳۵	۳	۱/۲۱	۳
۶	TS-3	۱/۲۲	۸	-۰/۴۱	۸	-۰/۸۱	۸	-۰/۱۳	۸	-۰/۷۰	۸	-۰/۶۱	۸
۷	Darab 14	۱/۸۲	۴	-۰/۷۵	۴	۱/۲۸	۴	-۰/۳۶	۴	۱/۱۷	۴	۱/۰۶	۴
۸	Dashtestan 5	۱/۶۸	۵	-۰/۶۳	۵	۱/۱۶	۵	-۰/۲۸	۵	-۰/۰۳	۵	-۰/۹۲	۵

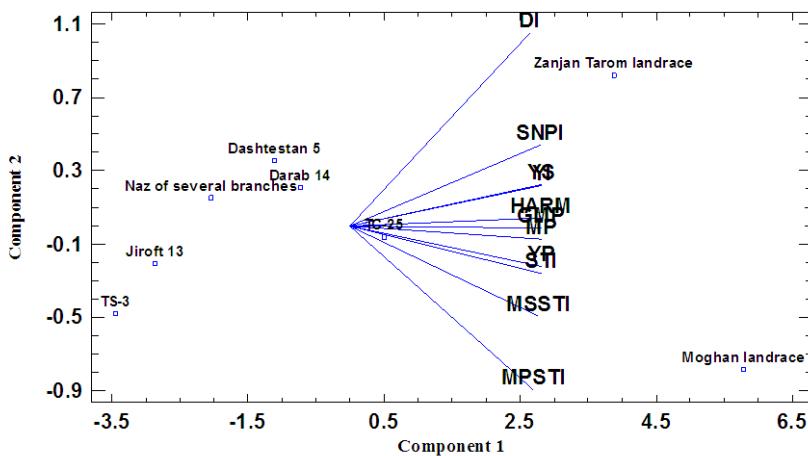
ادامه جدول ۶

Table 6. Continued

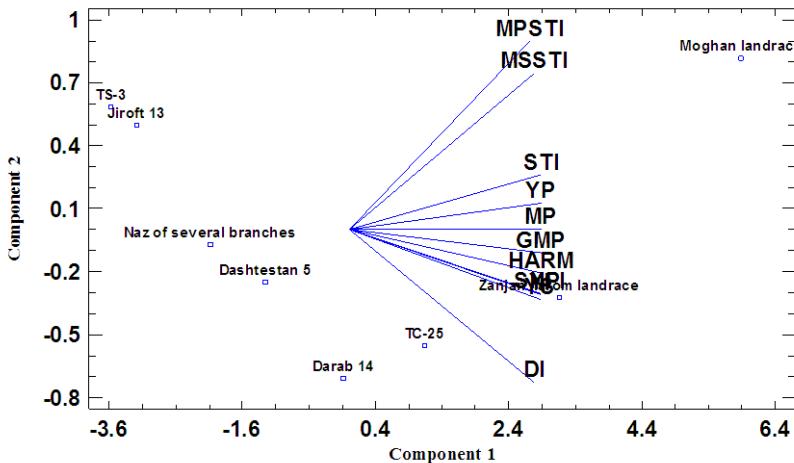
No	Local landraces	SNPI	Rank	YI	Rank	DI	Rank	M _p STI	Rank	M _s STI	Rank
۱	Jiroft 13	-۰/۸۰	۷	-۰/۲۳	۷	-۰/۲۰	۷	-۰/۰۷	۷	-۰/۰۶	۷
۲	Zanjan Tarom landrace	۱/۷۷	۲	-۰/۵۱	۲	-۰/۵۱	۲	۱/۲۴	۲	۱/۲۹	۲
۳	Moghān landrace	۲/۰۵	۱	-۰/۵۹	۱	-۰/۵۶	۱	۲/۶۱	۱	۱/۴۳	۱
۴	Naz of several branches	۱/۰۱	۶	-۰/۱۹	۶	-۰/۳۰	۶	-۰/۱۳	۶	-۰/۱۴	۶
۵	TC-25	۱/۵۱	۳	-۰/۴۳	۳	-۰/۴۴	۳	-۰/۶۲	۳	-۰/۶۷	۳
۶	TS-3	-۰/۷۴	۸	-۰/۲۱	۸	-۰/۱۹	۸	-۰/۰۵	۸	-۰/۰۴	۸
۷	Darab 14	۱/۳۵	۴	-۰/۳۹	۴	-۰/۴۳	۴	-۰/۲۲	۴	-۰/۴۰	۴
۸	Dashtestan 5	۱/۱۴	۵	-۰/۱۳	۵	-۰/۱۳	۵	-۰/۲۱	۵	-۰/۲۲	۵

سیستان به عنوان واریته‌های برتر معرفی شدند. در نمودار بای پلات، مشاهده زاویه حاده بین شاخص‌های GMP، STI، MP و HARM و عملکرد دانه (شکل ۱ و ۲) در هر دو سطح تنش خشکی حاکی از همبستگی قوی و مثبت بین آنها می‌باشد. البته رابطه خطی بین میزان زاویه و همبستگی گزارش نشده است. بر این اساس، در این مطالعه چهار شاخص فوق مناسب‌ترین شاخص جهت غربالگری ژنتیکی تحمل به خشکی می‌باشند. انتخاب ژنتیک‌ها بر اساس این شاخص‌ها می‌تواند منجر به شناسایی یک رقم با عملکرد مطلوب در هر دو شرایط تنش و بدون تنش شود (گروه A).

سلیمانی و همکاران (۳۶) در تحقیقی، شاخص‌های MP، HARM، STI، GMP را که بیشترین همبستگی معنی دار با عملکرد دانه در شرایط بدون تنش و تنش داشتند به عنوان شاخص‌های برتر برای غربال ژنتیک‌های متتحمل معرفی کردند. زالی و همکاران (۳۷) نیز در بررسی راهکارهای گزینش ژنتیک‌های متتحمل به تنش خشکی در کلزا اظهار داشتند ژنتیک‌هایی که بیشترین مقدار شاخص‌های MP، HARM، STI، GMP را داشتند ژنتیک‌های مطلوب و برتر شناخته شدند. پوراسماعیلی و همکاران (۲۹) اعلام داشتند که شاخص‌های MP و STI در هر دو شرایط بدون تنش و تنش خشکی با عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی داری دارند و بر اساس این شاخص‌ها واریته داراب ۱۴ و توده محلی

شکل ۱- بای پلات برای تعیین ژنتیپ‌ها و شاخص‌های برتر در هشت توده محلی کنجد در شرایط تنفس ملایم خشکی
Figure 1. Biplot for determining genotypes and superior indices in eight local landraces of sesame in moderate drought stress condition

شکل ۲- بای پلات برای تعیین ژنتیپ‌ها و شاخص‌های برتر در هشت توده محلی کنجد در شرایط تنفس شدید خشکی
Figure 2. Biplot for determining genotypes and superior indices in eight local landraces of sesame in severe drought stress condition

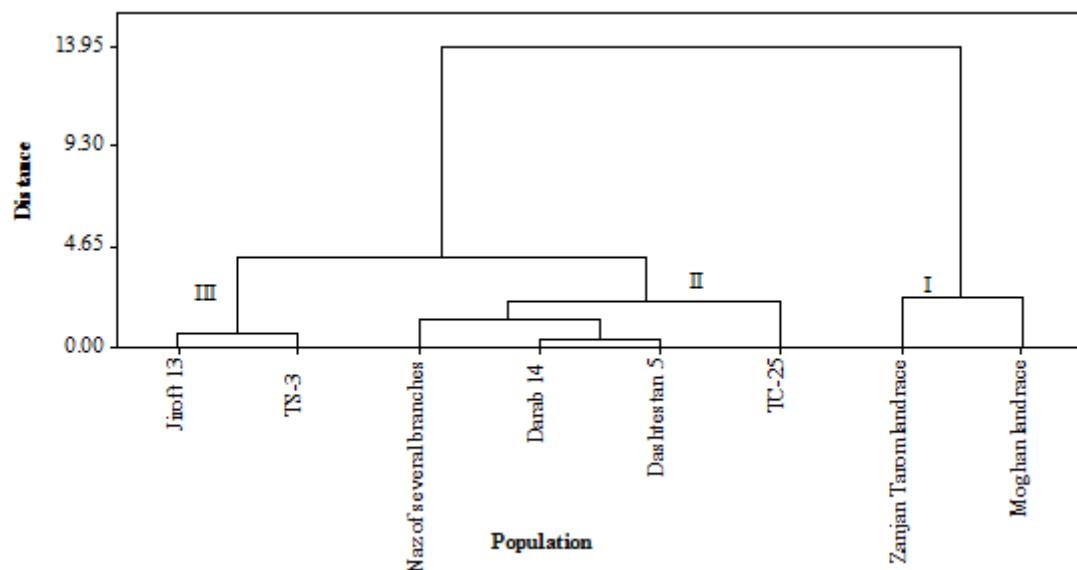
ملایم و شدید، عملکرد دانه بالای داشتند به عنوان رقم متحمل به تنفس خشکی معروفی می‌شوند (جداول ۵ و ۶).
تجزیه خوشبایی

بر اساس تجزیه خوشبایی، توده‌های محلی مورد مطالعه در شرایط تنفس خشکی ملایم و شدید در ۳ گروه قرار گرفتند که نشان می‌دهد تنوع قابل توجهی در بین توده‌های محلی برای تحمل به خشکی وجود دارد. با توجه به دندروگرام ۱ در شرایط تنفس خشکی ملایم، دو توده از توده‌های محلی در گروه ۱، چهار توده در گروه ۲ و دو توده در گروه ۳ قرار گرفتند (شکل ۴). در شرایط تنفس خشکی شدید، یک توده محلی در گروه ۱، سه توده در گروه ۲ و چهار توده در گروه ۳ قرار گرفتند (شکل ۴). تجزیه خوشبایی در مطالعات مقاومت به خشکی توسط محققان دیگر نیز مورد استفاده قرار گرفته است (۱۲، ۱۴، ۳۴). حسن‌زاده و همکاران (۱۴) در بررسی تحمل به تنفس خشکی ژنتیپ‌های گیاه کنجد بر اساس شاخص‌های تحمل و عملکرد دانه در هر دو شرایط تنفس خشکی و شرایط نرمال ژنتیپ‌ها را به سه گروه تقسیم کردند.

در شرایط تنفس خشکی ملایم، توده‌های محلی مغان با عملکرد دانه ۱/۸۸ تن در هکتار و توده طارم زنجان با عملکرد دانه ۱/۷۶ تن در هکتار به عنوان ژنتیپ‌های متحمل و توده‌های TC-25 با عملکرد دانه ۱/۴۱ تن در هکتار، داراب ۱۴ با عملکرد دانه ۱/۲۸ تن در هکتار، دشتستان ۵ با عملکرد ۱/۱۳ تن در هکتار و ناز چند شاخه با عملکرد دانه ۱/۲۴ تن در هکتار به عنوان توده‌های محلی نیمه متحمل به تنفس خشکی طبقه‌بندی شدند. توده‌های جیرفت ۱۳ و ۳ TS-3 حساس به تنفس خشکی بودند. در شرایط تنفس خشکی شدید، توده محلی مغان با عملکرد دانه ۱/۱۳ تن در هکتار در شرایط تنفس شدید و عملکرد دانه ۳/۱۸ تن در هکتار در شرایط نرمال به عنوان ژنتیپ متحمل و توده‌های طارم زنجان با عملکرد دانه ۰/۹۸ تن در هکتار، TC-25 با عملکرد دانه ۰/۸۴ تن در هکتار و داراب ۱۴ با عملکرد دانه ۰/۷۵ تن در هکتار به عنوان ژنتیپ‌های محلی نیمه متحمل به تنفس خشکی طبقه‌بندی شدند. بقیه توده‌ها حساس به خشکی بودند و چون توده‌های طارم و مغان در هر دو شرایط آبیاری مطلوب و تنفس خشکی

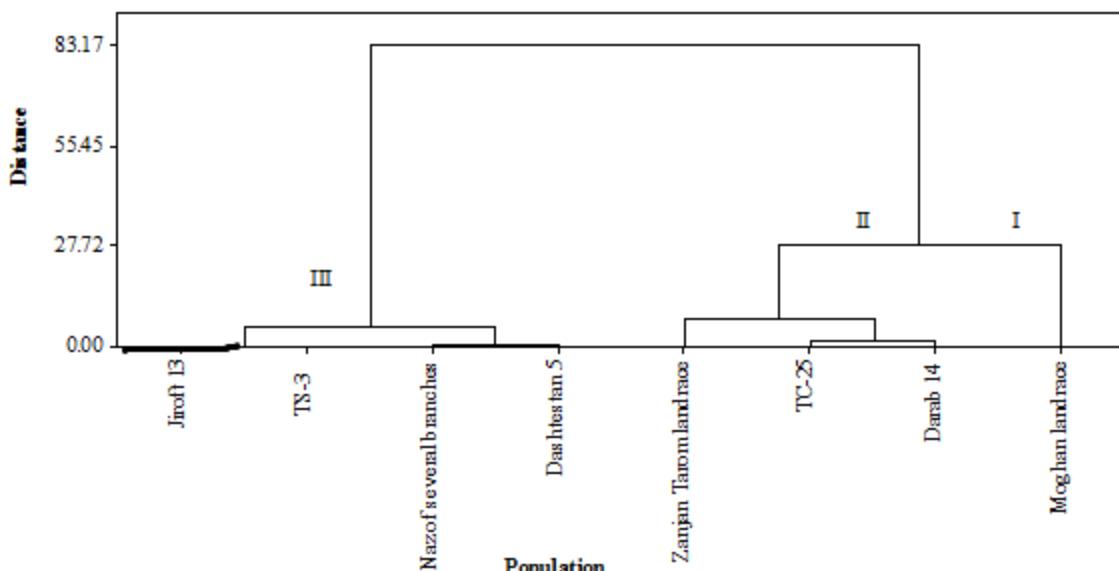
داشتند. نتایج حاصل از این مطالعه، با یافته‌های فرشادفر و همکاران^(۹) مطابقت داشت. فرشادفر و همکاران^(۸) نشان دادند که شاخص مناسب برای انتخاب ارقام متتحمل به تنفس شاخصی است که همبستگی بالا با عملکرد دانه در هر دو شرایط تنفس و بدون تنفس داشته باشد. در هر دو شرایط تنفس ملایم و شدید خشکی، توده‌های محلی به سه گروه طبقه‌بندی شدند (شکل‌های ۳ و ۴).

گلستانی و پاک نیت^(۱۲) نشان دادند که بر اساس تجزیه خوش‌های، ژنوتیپ‌ها به سه گروه تقسیم شدند در این پژوهش توده محلی دزفول و رقم محلی دزفول به عنوان ژنوتیپ‌های متتحمل به خشکی، ژنوتیپ‌های TN238، TN239 و TN240 به عنوان لاین‌های حساس به خشکی شناخته شدند همچنین لاین ۱ از نتاج توده محلی داراب و لاین ۲ از نتاج توده محلی داراب از نظر تحمل به خشکی در حد متوسط قرار

شکل ۳- دندروگرام تجزیه خوش‌های هشت توده محلی کنجد بر اساس روش Ward روی شاخص‌های تحمل به خشکی در شرایط تنفس ملایم

Figure 3. Dendrogram of cluster analysis of eight local landraces of sesame basis of Ward method on tolerance indices to drought stress in moderate drought stress

شکل ۴- دندروگرام تجزیه خوش‌های هشت توده محلی کنجد بر اساس روش Ward روی شاخص‌های تحمل به خشکی در شرایط تنفس شدید

Figure 4. Dendrogram of cluster analysis of eight local landraces of sesame basis of Ward method on tolerance indices to drought stress in severe drought stress

TS-3، دشتستان ۵ و جیرفت ۱۳ به عنوان ژنتیپ‌های حساس به خشکی تحت شرایط تنش ملایم و شدید خشکی تشخیص داده شدند. بقیه توده‌ها نیمه‌حساس یا نیمه‌متتحمل بودند. بر اساس تجزیه خوش‌ای، ژنتیپ‌ها در ۳ گروه قرار گرفتند که نشان می‌دهد تنوع ژنتیکی برای تحمل به خشکی در توده‌های محلی کنجد وجود دارد (شکل‌های ۳ و ۴).

بر اساس نتایج حاصل، به نظر می‌رسد شاخص‌های MP، GMP و HARM از مناسب‌ترین شاخص‌ها برای انتخاب ژنتیپ‌های با عملکرد بالا تحت شرایط بدون تنش و شرایط تنش باشند. با استفاده از نمودار بای پلات (شکل‌های ۱ و ۲) توده‌های محلی معان و طارم زنجان به عنوان ژنتیپ‌های متتحمل و توده‌های داراب ۱۴، ناز چند شاخه،

منابع

1. Amani, M., P. Golkar and G. Mohammadi-Nejad. 2012. Evaluation of drought tolerance in different genotypes of sesame (*Sesame indicum* L.). International Journal of Recent Scientific Research, 3: 226-230.
2. Askari, A., M. Zabet, M.G. Ghaderi and A. Shorvazdi. 2016. Choose the most important traits affecting on yield of some sesame genotypes (*Sesamum indicum* L.) in normal and stress conditions. Journal of Crop Breeding, 8: 78-87 (In Persian).
3. Bahrami, H., J. Razmjoo and A. Ostadi Jafari. 2012. Effect of drought stress on germination and seedling growth of sesame cultivars (*Sesamum indicum* L.). International Journal of Agriculture Science, 2: 423-428.
4. Boureima, S., M. Diouf, A.I. Amoukou and P. Van Damme. 2016. Screening for ources of tolerance to drought in sesame induced mutants: Assessment of indirect selection criteria for seed yield. International Journal of Pure and Applied Bioscience, 4: 45-60.
5. Food and Agricultural Organization. 2013. FAO 2013 [WWW.document]. <http://faostat3.fao.org>.
6. Faraji, F. 2016. Evaluation of some soybean genotypes (*Glycine max*) under salt stress. Journal of Crop Breeding, 8: 30-36 (In Persian).
7. Farshadfar, E. and J. Sutka. 2002. Screening drought tolerance criteria in maize. Acta Agronomica Hungarica, 50: 411-416.
8. Farshadfar, E., M. Ghannadha, M. Zahravi and J. Sutka. 2001. Genetic analysis of drought tolerance in wheat. *Plant Breeding*, 114: 542-544.
9. Farshadfar, E., M.M. Pouryahbidi and S.M. Safavi. 2013. Assessment of drought tolerance in land races of bread wheat based on resistance/tolerance indices. International Journal of Advanced Biological and Biomedical Research, 1: 143-158.
10. Fernandez, G.C.J. 1992. Effective selection criteria for assessing stress tolerance. In: Kuo C.G. (Ed.), Proceedings of the International Symposium on Adaptation of Vegetables and Other Food Crops in Temperature and Water Stress, pp: 257-270.
11. Gavuzzi, P., F. Rizza, M. Palumbo, R.G. Campaline, G.L. Ricciardi and B. Borghi. 1997. Evaluation of field and laboratory predictors of drought and heat tolerance in winter cereals. Canadian Journal of Plant Science, 77: 523-531.
12. Golestan, M. and H. Paknati. 2007. Evaluation of drought tolerance indices in sesame lines. Journal of Scientific and Technological Agriculture, 11: 141-149 (In Persian).
13. Haghghatinia, H., H. Nadian, F. Rejali and A.R. Tavakoli. 2012. Effect of two species of arbuscular-mycorrhizal fungi on vegetative growth and phosphorous uptake of Mexican lime rootstock (*Citrus aurantifolia*) under drought stress conditions. Seed and Plant Improvement Journal, 2: 403-417 (In Persian).
14. Hassanzadeh, M., A. Ashari, S.H. Jamaati-e-Somarin, M. Saeidi, R. Zabihi-e-Mahmoodabad and S. Hokmalipour. 2009. Effects of water deficit on drought tolerance indices of sesame (*Sesamum indicum* L.) genotypes in Moghan Region. Research Journal of Environmental Sciences, 3: 116-121.
15. Heidari, M., M. Galavi and M. Hassani. 2011. Effect of sulfur and iron fertilizers on yield, yield components and nutrient uptake in sesame (*Sesamum indicum* L.) under water stress. African Journal of Biotechnology, 10: 816-8822.
16. Izanloo, A., H. Zeinali, A. Hosainzadeh and N. Majnoon Hoseini. 2002. Determination the best indicators of drought tolerance in soybean cultivars. The 7th congress Agronomy Sciences and Plant Breeding. Karaj. Iran, 553-554 (In Persian).
17. Jafari, A., F. Paknejad and M. Al-Ahmadi. 2009. Evaluation of selection indices for drought tolerance of corn (*Zea mays* L.) hybrids. International Journal of Plant Production, 3: 33-38.
18. Jaleel, C.A., P. Manivannan, A. Wahid, M. Farooq, H.J. Al-Juburi, R. Somasundaram and R. Panneersel Vam. 2009. Drought Stress in Plants: A Review on Morphological Characteristics and Pigments Composition. International Journal of Agriculture and Biology, 11: 100-105.
19. Khammari, M., A. Ghanbari and H. Rostami. 2013. Evaluation indicator of drought stress in different cultivars of sesame. International Journal of Management Sciences and Business Research, 2: 2226-8235.
20. Khani, M.R., H. Heidari Sharifabad, H. Madani, G.H. Noor Mohamadi and F. Darvish. 2010. Selection for tolerance to drought in sesame genotype. The new findings Agriculture, 4: 347-359 (In Persian).
21. Kristin, A.S., R.R. Serna, F.I. Perez, B.C. Enriquez, J.A.A. Gallegos, P.R. Vallejo, N. Wassimi and J.D. Kelly. 1997. Improving common bean performance under drought stress. Crop Science, 37: 51-60.
22. Lan, J. 1998. Comparison of evaluating methods for agronomic drought resistance in crops. *Acta Agriculturae Boreali-occidentalis Sinica*, 7: 85-87.

23. Ledcnt, J.F. and O.N. Moss. 1979. Relation of morphological characters and shoot yield in wheat. *Crop Science*, 19: 445-451.
24. Mensah, J.K., B.O. Obadoni, P. Eruotor and F. Onome-Trieguna. 2006. Simulated flooding and drought effects on germination, growth and yield parameters of sesame. *African Journal Biotechnology*, 13: 1249-1253.
25. Molaei, P., A. Ebadi, A. Namvar and T. Khandan Bejandi. 2012. Water relation, solute accumulation and cell membrane injury in sesame (*Sesamum indicum* L.) cultivars subjected to water stress. *Annals of Biological Research*, 3: 1833-1838.
26. Moosavi, S.S., B. Yazdi Samadi, M.R. Naghavi, A.A. Zali, H. Dashtid and A. Pourshahbazi. 2008. Introduction of new indices to identify relative drought tolerance and resistance in wheat genotypes. *Desert*, 12: 165-178 (In Persian).
27. Mousavi, S.F. and S. Akhavan. 2007. Irrigation Principles, Press Kankash, 415 (In Persian).
28. Passioura, J.B. 2007. The drought environment: physical, biological and agricultural perspectives. *Journal of Experimental Botany*, 58: 113-117.
29. Poor-Esmaeili, H.A., H.R. Fanaeib and M.H. Saberic. 2014. Evaluation of drought tolerant cultivars and lines of sesame using stress tolerance indices. *Scientific Journal of Crop Science*, 3: 66-70.
30. Richards, R.A. 1996. Defining selection criteria to improve yield under drought. *Plant Growth Regulators*, 20: 157-166.
31. Rosielie, A.A. and J. Hamblin. 1981. Theoretical aspects of selection for yield in stress and non- stress environment. *Crop Science*, 21: 943-946.
32. Saeidi, A., E. Tohidi-Nezhad, F. Ebrahimi, G. Mohammadi-Nejad and M.H. Shirzadi. 2012. Investigation of water stress on yield and some yield components of sesame genotypes in Jiroft region. *Journal of Applied Sciences Research*, 8: 243-246.
33. Schnider, K.A., R. Rosales-Serna, F. Ibarra-Perez, B. Cazares-Enriques, J.A. Acosta-Gallegos, P. Ramirez-Vallejo, N. Wassimi and J.D. Kelly. 1997. Improving common bean performance under drought stress. *Crop Science*, 37: 43-50.
34. Shiranirad, A.H. and A. Abbasian. 2011. Evaluation of Drought Tolerance in Rapeseed Genotypes under Non Stress and Drought Stress Conditions. *Notulae Botanici Horti Agrobotanici Cluj-Napoca*, 39: 164-171.
35. Sio-Se Mardeh, A., A. Ahmadi, K. Poustini and V. Mohammadi. 2006. Evaluation of drought resistance indices under various environmental conditions. *Field Crop Researcrh*, 98: 222-229.
36. Soleimani, A., M.R. Bihamta, S.A. Peyghambari and R. Maali-Amiri. 2017. Evaluation of late season drought in barley genotypes using some drought tolerance indices. *Journal of Crop Breeding*, 9(23): 166-176.
37. Zali, H., T. Hasanloo, O. Sofalian, A. Asghari and M. Zeinalabedini. 2016. Appropriate strategies for selection of drought tolerant genotypes in Canola. *Journal of Crop Breeding*, 8(20): 77-90.

Investigation the Drought Tolerance of Sesame (*Sesamum indicum* L.) Local Landraces Based on Drought Stress Tolerance Indices in Different Levels of Irrigation and Mycorrhizae

Esmaeil Gholinezhad¹ and Reza Darvishzadeh²

1- Associate Professor, Department of Agricultural Sciences, Payame Noor University, Tehran, Iran
(Corresponding Author: gholinezhad1358@yahoo.com)

2- Professor, Department of Plant Breeding and Biotechnology, Urmia University, Urmia, Iran
Received: February 2, 2017 Accepted: June 3, 2017

Abstract

Sesame is one of the plants that due to the high content (47-52%) and high quality (low cholesterol and some antioxidants) its seed oil, important role has in human health. An experimental with objective to evaluate eight local landraces of sesame to drought stress based on grain yield and drought tolerance indices using factorial split plot design was conducted with three replications in research field of Urmia agricultural high school. The main factor was consisted different levels of irrigation, normal irrigation (irrigation after 70 mm evaporation of crop (ETc)), moderate drought stress (irrigation after 90 mm ETc) and severe drought stress (irrigation after 110 mm ETc), sub plots including two kinds of mycorrhizae fungi *Glomus mosseae*, *Glomus intraradices* and non-inoculated (control). Sub-sub plots consisted of eight local landraces of sesame with names Jiroft13, Zanjan Tarom landrace, Moghan landrace, Naz of several branches, TC-25, TS-3, Darab 14 and Dashtestan 5. Ten drought tolerance indices including mean productivity (MP), geometric mean productivity (GMP), stress tolerance index (STI), harmonic mean (HARM), yield index (YI), drought resistance index (DI), stress non-stress production index (SNPI), modified stress tolerance index in optimum irrigation (MPSTI) and modified stress tolerance index in moderate and severe stress (MSSTI) were calculated based on grain yield under well-watered (YP), moderate drought stress (YS-mild) and severe drought stress (YS-severe) conditions. Based on cluster analysis, the studied local landraces were grouped in 3 clusters in each one of water treatment conditions. Based on biplot analysis, local landraces Moghan landrace and Zanjan Tarom landrace as resistant genotypes and landrace TC-25 were classified as moderately resistant and other local landraces were somewhat susceptible.

Keywords: Biplot, Cluster analysis, Drought stress, Local landraces, Sesame